

Refugiu

Ina M.

În lumea mea, de gânduri mărginită,
Vorbesc o limbă ce nu e vorbită
De cei mai mulți din lumea asta largă
Care după himere o viață aleargă.

În lumea mea doar sufletul respiră
Și inima în ritmul ei inspiră
Parfumul și culoarea din iubire
Iar ochii sunt ferestre în visare.

Aici mi-e bine și mă-nchid în lumea
Pe care am creat-o fiindcă vremea
Pe care-o simt de câtva timp încoace
Mă-ndreaptă la adăpostul plin de pace.

Din când în când prin ochii cu ferestre
Privesc la frământările terestre,
Iubirea din-năuntru luminează
Și gândul în speranță se-ancorează...

Nu poate fi o lume așa de veche
Sortită să-și găsească-n rău pereche!
Limba ce trebuie din nou vorbită
Din inimă, cu sufletul rostită,
Este iubirea...dar a fost uitată!

Să învățăm deci iarăși alfabetul
Și să descoperim în noi poetul
Care ne pune în priviri visare,
În suflet și în inimă iubire,
Pământul să respire fericire!